

1
 eg tror, at Enhver, der færdes her i Salen og taler med et større Antal Medlemmer, nødvendigvis har maattet faae af denne Sag. Hvis den ærede Minister virkelig vil gjøre sig Umage for at faae et Begreb, ikke om min personlige Anskuelse, men om Medlemmernes Anskuelse — Andet har jeg ikke udtalt mig om, — tror jeg ikke, det vil være ham vanskeligt.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Jeg for mit Vedkommende har ikke set nogen Plan i det Forslag, som er blevet gjort af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Leoborborg), og endnu mindre nogen „nederdrægtig“ Plan, som den ærede sidste Taler udtalte. Det er, saaledes som jeg opfatter Sagen, det nævnte ærede Medlems Overbevisning, at paa den af ham ansøgte Maade vil Sagen blive bedst forberedt. Jeg har imidlertid Livil om, hvorvidt hans Opfattelse er den rigtige. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) udtalte, at man uden Kjendskab til hele Thingets Stemning dog af enkelte Uttringer, der ere faldne fra forskjellige Sider, kunde danne sig et Begreb om, hvorledes Stemningen var, da er det ganske vist, at det ærede Medlem har mere Leilighed til at gjøre saadanne Erfaringer end jeg, men jeg skal dog tilføie, at da Forslaget i Formiddags første Gang kom frem, hørte ogsaa jeg Uttringer og enkelte henfaste Ord, som just ikke tydede paa, at det vilde finde en gunstig Modtagelse overalt. Det kommer jo saaledes an paa at jugere de Uttringer, som komme frem; man kan tage feil, det indrømmer jeg, men at Stemningen skulde være saa aldeles ublandet, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds forudsætter, betvivler jeg i høi Grad.

Ordføreren (Berg): Det er et Par enkelte Bemærkninger af ærede Medlemmer, som bringe mig til at gjøre en kort Udtalelse. Jeg finder al Opfordring til at bede det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) engang ved Leilighed at læse igjennem, hvad jeg fremsatte i Formiddags om den Sag, som han henvendte sig til mig om, og han vil da nok finde Forstaaelsen. Jeg tror ikke, at han vil finde det saa vigtigt, hvorledes vi to have forstaaet hinanden, at han skulde ville, at jeg af den Grund skulde opholde Thinget paa dette Tidspunkt med at oplyse dette. Hvad angaar de Uttringer, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Leoborborg) ansøgte imod det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), tror jeg, at han har gjort ham meget stor Uret. Han sagde nemlig, ved Siden af, at han gav ham den Ros, at han nok vilde vove sin Erøi, at han ikke vilde bevilge Noget til Forsvaret. Det Første er dog det Vigtigste; at vove sit Liv er det Beste, en Mand kan gjøre, men

det ærede Medlem har derhos efter min Opfattelse heller ikke skillet sig saaledes med Hensyn til Bevillinger til Forsvaret. Han har vist sig villig ifjor, og jeg erindrer ikke, at vi vare skille i noget af de Forslag, som vi fremlagde for Thinget, og disse Forslag gik i samme Retning og havde samme Omfang i Henseende til at bringe Offre for Landets Forsvar som det Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds og jeg have været med til at stille iaar. Det maa være tydeligt Svar nok i den Henseende, saa der maa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds have misforstaaet det ærede Medlems Stilling. Derimod kan jeg ikke negte, at med Hensyn til det Spørgsmaal, han omhandlede her, har han set noget feil. Thi det staar ikke i den Forbindelse med Hærvæjsionen, som han mente var Tilfældet, idet nemlig vort Forslag, og ogsaa det ærede Medlems eget Forslag angaaende Revisionen, ikke gaar ud paa at indskrænke Artilleriet men tværtimod har forøget det, og det vil saaledes ses at ligge indenfor enhver Anskuelse om Hærvæjsionen at forny Feltkystet. I den Henseende maa vi vel være enige. Jeg skal gjøre et Par Bemærkninger om de Grunde, som jeg paa Udvalgets Flertals Vegne har at ansøge for, at det ikke kan gaa ind paa Forslaget, de have deres fulde Bægt baade med Hensyn til Sagens Realitet og med Hensyn til den Stilling, man byder Rigsdagen, ved at den i den tolvte Time uden fornyden Veiledning skal modtage et saadant Forslag, og dernæst med Hensyn til Bevillingsmagtens Stilling, idet man forlanger, at den skal give en saadan Bevilling paa denne Maade. Det er en Indsigelse imod dette Forslag, som er saa fuldt begrundet, at selv om Flertallet maatte have den Formening, at vi i den nærmeste Føremtid maatte komme til en Reform med Hensyn til dette Spørgsmaal i den Retning, som den ærede Minister gaar, tør Flertallet med fuld Føie anmode Thinget om at negte Forslagets Vedtagelse, naar det i dette Dieblis skal afgjøres. Vi ere omtrent den sidste Stat i Europa, som gaar ind paa dette, siger man, og er det Tilfældet, siger jeg, at enhver Uttring, enhver Tanke i den Retning vidner ikke for men imod den Forbring, man stiller til os, thi er det Tilfældet, saa maa man, naar man her fra Administrationens Side har betænkt sig saalænge, at vi ere bleve de allerførste, ikke forlange af Repræsentationen, at den skal gjøre sig færdig i et Par Timer. Jeg har forstaaet det saaledes og skjønner fra Flertallets og min egen Stilling, at man ikke kan byde Thinget dette eller begjære af Thinget med nogen Grund, at det med den Forberedelse, som denne Sag nu har, og med det Kjendskab, som Thinget har til dette Spørgsmaal, at det skal give en saadan Bevilling. Jeg vil sige, at Thinget vilde efter min Formening svække sin Stilling og det berettigede Krav, det har lige over for Administrationen, hvis det nu hørte sig